

А ТЕМПО: МЛАДЕ ЦРНОГОРСКЕ ПИЈАНИСТКИЊЕ ПРЕМИЈЕРНО НАСТУПИЛЕ У ЦНП-У

Клавир и коријени из Црне Горе

Шта је заједничко **Амини Никчевић**, **Владани Перовић** и **Ани Вујосевић** - клавир и црногорско поријекло. То је била нит око којег су се организатори Међународног музичког фестивала А темпо окупили да би спојили нашу публику ове три младе музичарке, које су се први пут упознале на концерту у оквиру фестивала.

На истој сцени у исто вријеме појавиле су се ове три дјевојке које не само да су добар дио дјетинства посветиле клавиру, него ће и цио живот подарити овом магичном инструменту на којем су стварали великани попут Листа и Шопена.

Прва која се поклонила пуној сали ЦНП-а била је најмлађа Амина Никчевић, талентована дјевојчица, рођена 1997. године у Скопљу, која захваљујући родитељима вуче поријекло из Гусиня. Свој рад, који је већ доказала на бројним такмичењима у Охриду, Приштини, Арацелиовцу, Нишу, кокурсе „Дворни Јенко“ у Београду, Шапцу, Пернику, Струги, Барелти у Италији млађахна Амина показала је извођећи Бахов Прелудиј и фуџу бр. 6 у д-молу, Етлду у Е-дуру „La Chasse“ Франца Листа и Никола Паганинија, Сонату у ф-молу Бетов-

на и Петаркин сонет бр.104 непревазиђеног мајстора дирки Листа.

- Веома сам задовољна својим наступом и што ми је је пружена прилика да се покажем на овом фестивалу - казала је Амина истичући да је наступала и пред бројним публиком, али да је осјећала летирише у стомаку јер први пут свира у земљи из које јој потичу родитељи. Амина ове године завршава шести разред ниже музичке школе „Илија Николовић Луј“ у класи професорке Маријане Влаисављевић, али већ мисли о наредној години и почетку средње школе. Ова млада пијанисткиња, добитница признана списоке Општине Ђ. Петров за 2011. године, сигурна је у то да ће клавир бити њена будућност и њена професија. Иако још не размислила о конзерваторијуму, до сада је учествовала на бројним семинарима и мајсторским радионицама код Јокута Михајловића, Људмиле Романове, Владимира Млнаррића, Наталије Томић, Андреја Диева и зна да је одлабир високе школе тек чека.

Владани Перовић атемповска публика већ познаје, јер је ова талентована дјевојчица имала прилику да својим наступом затвори једно од претходних изда-

ња овог фестивала. Имала је више солистичких концерата у Подгорици, Ријеци, Санкт Петербургу, а као солиста наступала је са Београдским симфонијским оркестром младих и са Црногорским симфонијским оркестром. Представила се и на фестивалима Котор Арт и Дани музике. Као побједник великог интернационалног такмичења IBLA Grand Prize, свирала је на концерту побједника у Карнеги холу у Њујорку 2008. године.

За сусрет са својим колегињама и домаћом публиком ова млада пијанисткиња, која је прве кораке направила у Шапцу за музику и балет „Васа Павић“ одабрала је Листове композиције „Мађарска рапсодија“, „Угјеха“ и „Гарантела“. Веома је задовољна концертном, посебно чинињеном што јој је омогућено да се сусретне са својим колегињама Амином и Аном. Ова седмдесетогодишњакиња у фебруару је завршила ванредно уписану средњу музичку школу, положила матуру а сад се припрема за одлазак на студије.

- Тренутно спремам пријемни испит. Одлучила сам се за Рим, мада сам се двоумила између вјечног града и Беча. Иако је ријеч о одличним школама ипак сам се одлучила за Рим јер ми одговара ондашњи ритам, атмосфера и температура људи - објаснила је она.

Последни брис у овој наскит даровитих пијанисткиња је најстарија **Ана Вујосевић**. Ову Подгоричанку је до студира на чувеном московском Конзерваторијуму „Најковски“ водио пут од школе „Васа Павић“ и професорке **Нине Оташевић** преко учења код **Зинаиде Игнатјева** на музичком коледжу „Љењински“ у Москви. Иза ње је успјешан

наступ у Карнеги холу, гдје је свирала као побједник такмичења The American Protégé International Piano and Strings Competition, што је уз репертоар којим је овладала (Бах, Скарлати, Прокофјев, Моцарт, Бетовен, Шопен, Сјорџин, Рахмањнов, Дебиси, Равел, Де Фалје) само један од показатеља да је чека изгледна каријера. Последње шест година у Москви и три на Конзерваторијуму „Најковски“ Ана је овај концерт видјела као шансу, и успјешно искористила, да се први пут представи домаћој публици. За овај сусрет који је трајао 20 минута изабрала је захтевније Сергеја Прокофјева и његове „Приче старе баке“, Белу Бартока и „Нох у селу“, Доменика Скарлатија и сонате у а-молу и е-молу у Франца Листа и „Угјеху“.

- „Најковски“ оправдава традицију и узел коју ужива у свијету. Они те тјерају да радиш оне одсто, нема одмора. Чак и вријеме одмора користим за учење и вјежбање. Научила сам да радим више ствари истовремено, да брже свалдавам програм и учим га напамет. Развијају ти радне навике - открила Ана један од разлога зашто је ствар претстала похајати „Најковски“. Иако јој је остало двије године, нада се да ће у скоријој будућности више времена проводити у Црној Гори. Ана планира да се врати, а вјерује је да ће лако остварити могућност да последње кратког предахта настави усавршавање на некој западноевропској школи. Тити оптимизам има покриве у дипломи стеченој на „Најковском“ али и ономе што је показала на првом вастреном крштењу пред својом публиком.